

21. Jun. 1842

FAKTA

Dato:

21. Jun. 1842

Sidetal:

Dagbog A, side 35

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 4201, I, 4°

Trykt udgave:

Mogens Lebech (red.): Et Aar af mit Liv, København 1967, s. 79-80; Jesper Svenningsen (red.): Seks år af et liv. Johan Thomas Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne, kunst og kærlighed, København 2018, s. 85-86

TRANSSKRIFTION

21 Juny

Imorges Klokken 7 omtrent gik vi¹ til Slottet,² saae os om i Haven, Lunden og Phasangaarden. |Den store Ugle. Det mærkelige Bøgetræ, som alene danner et stort Lysthuus. | Vi opholdt os saa længe inde i Gravhøien eller Jettestuen som den kaldes, at |til| vi bleve saa fortrolige med Dunkelheden derinde, at vi endogsaa troede der maatte kunne males Portraiter [overstreget: derinde]; deilig var Virkningen af Lyset paa Ansigterne der viste sig mod den dunkle men tilsidst klare Grund, hvori vi saae de store Stene, med det nette Muurværk i Mellemmrummene af flade paa hverandre lagte Steen. Det var en ret rembrandsk Virkning. Vidunderlig deiligt var det fra vort mørke Standpunct at see Sollyset udenfor gjennem den lave, snevre Indgang. Vi tegnede en huul Egestamme som stod oppe paa Høien³ og gik derpaa videre til, forbi Stærgaarden til Nordskov, hvor jeg gik i Vandet og sprang lystig om derude i det flade Vand, kravlede op paa en mægtig Steen o s v til stor Moro for Skovgaard og et Par Bønder, som jeg ikke engang vidste vare Tilskuere. Skovgaard tegnede efter vort tarvelige Middagmaaltid, den ene af de mægtige gamle Ege og jeg Storkereden i Toppen af den og en stakkels Unge, som de underlige Forældre havde kastet ud.⁴ Vi døde meget af Tørst. Paa Hjemveien vare vi oppe paa Julianehøi og først da vi havde naaet Slottet fik vi i et Bondehuus noget daarligt Vand. |Vi gik hjem over en stor Eng kaldet Stæren. | Det var en rar Dag, men den gav mig kun ringe Udbytte af Studier; ihvorvel jeg kjendte det Altsammen glædede det mig dog at see det igjen, men Intet mere end det kjære Frederiksværk, som jeg ude fra de to gamle Ege saae saa tydeligt, at jeg kunde gjenkende Bygninger, Skove, Banker, – den kjære Vinderød Skov med sine forblæste Træer og Bjørnehovedet o. s v. men forgjæves saae jeg efter Kirken, hvor Fader hviler, den var skjult af Clasens Bakke.

¹ Lundbye og malerkammeraten P.C. Skovgaard (1817-1875).

² Jægerspris Slot.

³ Den Hirschsprungske Samling, inv.nr. 1232.

⁴ Den Hirschsprungske Samling, inv.nr. 1231.

rikes-ærte. De gamle Brønde staae saa kvint allevegne med en Vandskælv, og
 de to gamle Høst eller Kvælhelms med en Dagskild. see ogsaa godt paa, for
 Enden af Tjunden ligger den gamle Domkirke med sine gamle Kirke, ved
 den gamle Tjunden til ~~den gamle Kirke~~ Minder om storte Bedrifter. Naar er
 den fredehøst, Maagen og Tjørnen, den lette, nyssgjerrige Næ, flange hem
 over det flade Vand, hvor Sandhuden vises sig, hvor den stakkels Fisk
 sanskelig kan undgaa dem. — Imorgen vilde vi gaae til de 2 store Egtskæ
 i Nordskæ og tillige see Lunden og Juleanehei. — — — 21 Junij

Imorges Klæbde M. ventrent gik vi til Skellet, saae os om i Blaven, Lunden
 og Phasangaarden. Vi oplyst os saa Løge ind i Graabøien eller Jettesten
 som den kaldes, at vi blev saa fortrolige med Dunkelheden derinde, at vi
 endog saa traede der smatte Kivene ind i Dørtærter ~~derinde~~, derin var
 Ninkenimpen at Lyset fra Aensigtørne der viste sig med den Fænkle
 men til sidst klare Grund, hvor vi saae de store Steen, med det røde Marmor
 i Mellemrummene af flade paa hvornaa lagte Steen. Det var en ret rom
 brandsk Virkning. Vidunderlig dertil var det fra vest mæske Stændpunkt
 at see Salpigst indenfra gjenom den lave, snevre Indgang. Vi tegnede en
 Mind Egestamme som stod oppe paa Klæien og gik Lupaen videre det, fordi
 Steengaarden til Nordskæ, hvor jeg gik i Vandet og spæring lystig under
 mid i det flade Vand, brølede op fra en magtig Steen o. s. v. til store Mæ
 ro fra Høngaard og et par Bønder, som jeg ikke engang vidste havde til
 skæene. Steengaard tegnede efter vest Karuligs Midt dags maaltid, den
 ene af de magtige gamle Ege og paa Stekroden i Toppen af den og
 en stakkels Mæge, som de underlige Tjaldene havde kastet ind. Vi der
 blev meget af Først. De hjemmehier vare vi oppe paa Juleanehei og
 først da vi havde maadt Skellet fik vi i et Dødsdøms magt daadlig
 Vand. Det var en ras Dag, men den gav mig kun enings Udbytte
 af Studier i skæneel jeg kjendte det Alt sammen og adede det mig dog
 at see det i gjen, men for det mere end det kjæns Trædernes værk
 som jeg ind fra de to gamle Ege saae saa tydeligt, at jeg kunde
 gjenkende Bjergene, Skæne, Bærker, — den kjæns Nindønde Steen
 med sine fire bedste Tøser og Bjørnehavdelt u. s. v. men forgyves
 saae jeg efter Kirken, hvor Fæder kviler, den var skjønt af Olesen's Bøkker

95

Den store Høst
 Det mæske
 Bønder, som
 allevegne var
 et stort Ligtvæn

Nigite Løgen o
 den en stor Løgen
 kaldet Steen